

[Bausgaard.]

politik, alene at koncentrere interessen omkring lønningerne. Indkomster er meget andet end lønninger, og derfor er det for mig at se glædeligt, at vi nu igennem loven om Danmarks Statistik har fået tilvejebragt mulighed for bedre statistiske oplysninger om indkomstudviklingen i andre lande.

Indkomstudviklingen er også et spørgsmål om prisudviklingen, og derfor må man vel sige, at de elementer, der skal indeholdes i en indkomspolitik, er den konkurrence, man er i stand til at tilvejebringe udefra, det er prisindseendelovgivningen, det er beskatningen, det er statens lønpolitik, men det er også organisationernes lønkrav, bevægeligheden på arbejdsmarkedet og meget mere. Alle disse ting må nødvendigvis ses i sammenhæng, og jeg tror, man også må erkende — ihvorvel man er enig og efter min mening uundgåeligt må være enig med regeringen i, at i en højaktiv økonomisk periode som den, vi har befundet os i i nogle år, skal der føres en aktiv finanspolitik — at en aktiv finanspolitik i sig selv ikke er nok. Man kan udmærket se den inflations-tendens, der vil være i Danmark, blive stærkere og dermed mere skadelig, end godt er, i forhold til andre lande, selv om vi fører en aktiv finanspolitik. Det er i sig selv ikke nok; den skal kombineres med en egentlig indkomspolitik, hvor jeg igen understreger, at den består af alle disse elementer og altså meget mere end blot lønningerne.

Sammenfattende må jeg sige, at jeg tror, nogle af vore problemer, måske de aller-væsentligste, opstår som følge af den voldsomme strukturforandring, der er sket i det danske samfund, hvor vi fra ensidigt at være et landbrugsland nu også er en moderne industrination. Denne voldsomme strukturforandring har delvis afskaffet den tidligere klassekamp og er blevet afløst af noget, som vi endnu ikke rigtig har vænnet os til, og hvis håndtering vi derfor endnu ikke er fortrolig med; det er vel det, man kan kalde gruppekampen, hvor samfundet har delt sig op i en lang række interesse-grupper, der alle i den hellige fremgangs navn bekæmper hinanden med det resultat, at man egentlig ikke — hvis det bliver det eneste, man gør — når så forfærdelig langt. Derfor tror jeg ikke, den aktive finanspolitik er nok. Man må nødvendigvis også

have indkomspolitikken og alle dens elementer med i løsningen.

Jeg kunne også have lyst til at pege på en anden ting, som økonomiministeren ikke var inde på, og som hænger noget sammen med den indkomspolitik, jeg har nævnt, og noget sammen med den interessegruppe-kamp, jeg har nævnt; det var det, der også blev fremført under åbningsdebatten: er økonomiministeren helt tilfreds med og helt tryk ved, at ansvaret for statens lønpolitik så ensidigt er henlagt til en politisk fag-minister? Jeg er ikke sikker på, at det i og for sig er i ministerens egen interesse. Jeg tror heller ikke, det var i regeringens egen interesse. Jeg tror, man skulle ofre det, jeg fremførte i efteråret, nogen opmærksomhed. Jeg gjorde da opmærksom på, at der måske kunne være behov for et neutralt organ, der kontinuerligt fulgte udviklingen på det private arbejdsmarked og på tjenestemandsområdet. Jeg tror også, at det ville være af interesse for tjenestemandorganisationerne, at noget sådant blev gjort, fordi det, hvor ajourføring er nødvendig og berettiget, måske ville tage noget af det meget aktive interesselys fra disse nødvendige ajourføringer. Jeg tror, at økonomiministeren skulle ofre også dette nogen opmærksomhed.

Jeg tror, kernen i løsningen af vort inflationsproblem er, at man finder frem til den nødvendige samordning af finanspolitikken, pengepolitikken og indkomspolitikken. Det er ikke fra min side tilsigtet som et slagord, men det er jo stadig sådan, at det, der er mest behov for, er økonomisk samordning.

Poul Dam: Jeg kan ligesom andre ordførere begynde med at takke for den betænkning, vi har fået i en foreløbig udgave, duplikeret uden de bilag, som jeg ventet mig kolossalt meget af; de ser ud til at være meget spændende efter det, der er omtalt. Måske kunne man her sige, at der findes reproduktionsmåder, som ville gøre det muligt, at sådan en betænkning forelå betydelig hurtigere og i sin helhed for os; men med den sparsommelighed, som i så høj grad skal gælde det offentlige, er det måske ikke muligt.

Jeg takker også for ministerens redegørelse. Når man koger den ned, står der ikke så meget i den, som man skulle tro